

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.013 van 24 april 2012
in de zaak A. 193.070/XIV-33.745**

In zake :

1. Karel VAN DIJCK
2. Raf VOLDERS
3. Maria BLOCKX
4. Maria RENDERS
5. Greta BOECKX
6. Patricia VANOPSTAL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Gendt
kantoor houdend te 3000 Leuven
Sint-Geertruiabdij 8, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN GEEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Gendt
kantoor houdend te 3000 Leuven
Sint-Geertruiabdij 8, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van “de administratieve beslissing dd. 23 april 2009 waarbij de raad van Bestuur van A.Z. ST.-DIMPNA in haar verslag nr. 289 expliciet haar verslag nr. 288 goedkeurt”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 september 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 februari 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Tom De Gendt, die verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008 heeft de Raad van State de beslissing van 23 april 1998 van de raad van beheer van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna te Geel inzake de algemene baremaherziening vernietigd.

3.2. Op 17 maart 2009 neemt de raad van het OCMW van Geel, verwijzend naar het voornoemd arrest, het volgend besluit:

“Artikel 1.

Met ingang van 30 juni 1994: ‘In afwijking van het principiële akkoord van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 30 juni 1994 met de invoering van een nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het centrum, zal een afwijkend nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 2.

Met ingang van 14 maart 1995: ‘In afwijking van de goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 14 maart 1995 van het nieuw administratief en geldelijk statuut, zal een afwijkend administratief statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 3.

Met ingang van 23 april 1998: ‘Het huidig statuut van het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna wordt niet gewijzigd, doch dit statuut wordt geactualiseerd aan de hand van de ministeriële omzendbrief B.A. 93/07 van 14 juli 1993 betreffende algemene weddeschaalherziening en gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen als richtinggevend standpunt en dus met de verlaagde barema’s zoals vermeld in het voorstel van de Raad van Beheer d.d. 27 november 1997’.”

3.3. Op 14 mei 2009 vorderen de verzoekende partijen bij de Raad van State de nietigverklaring van het voornoemd besluit

(zaak A 92.569/XIV-33.734). Dit besluit wordt bij 's Raads arrest nr. 219.012 vernietigd.

3.4. Op 26 maart 2009 neemt de raad van beheer van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna de volgende beslissing:

“Verslag nr.288

Geel, 26 maart 2009

(. . .)

1. Beslissing arrest Raad van State

De Algemeen Directeur leest de door mr. T. De Gendt geformuleerde beslissing nogmaals voor. Deze beslissing werd inmiddels door het OCMW genomen.

De RvB neemt uitdrukkelijk deze beslissing over, inclusief de motivering. Aan de motivering van mr. De Gendt werd door het OCMW nog een financieel motief toegevoegd.

De omzendbrief van toenmalig minister M. De Galan wordt toegevoegd aan het dossier.”

3.5. Op 23 april 2009 keurt de raad van beheer van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna het voormeld verslag goed:

“Verslag nr.289

Geel, 23 april 2009

(. . .)

1. Goedkeuring verslag nr288

- Arrest Raad van State : de procedure t.o.v. de provincie is achter de rug. De documenten ter staving van de beslissing van het OCMW in dit verband worden volledig overgenomen en maken integraal deel uit het verslag. In het verslag van de RvB van maart 2009 wordt melding gemaakt van de beslissing van de RvB. Er wordt niet vermeld dat de RvB de documenten heeft goedgekeurd. Bij deze keurt de RvB nog eens expliciet de documenten goed.

- Na deze toevoegingen wordt het verslag goedgekeurd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende en de tussenkomende partij werpen op dat de bestreden beslissing de goedkeuring is van het verslag nr. 288, met name het verslag van de raad van beheer van 26 maart 2009. De bestreden beslissing is een bevestigende beslissing die geen rechtsgevolgen beoogt. Zij strekt er niet toe om deze vroegere beslissing van 26 maart 2009 door een nieuwe, uit eigen kracht werkende en op eigen gezag steunende beslissing te vervangen. In de bestreden beslissing wordt geen nieuw onderzoek ten gronde gevoerd en wordt op geen enkele manier aan de rechten van de verzoekende partijen geraakt. De bestreden beslissing is bijgevolg niet vatbaar voor vernietiging door de Raad van State.

Bijkomend stellen de verwerende en de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen formeel weliswaar de beslissing van 23 april 2009 aanvechten, doch de facto de beslissing van 26 maart 2009. Deze laatste beslissing vormt bijgevolg het startpunt voor het berekenen van de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg laattijdig ingediend.

4.2. In hun memorie van wederantwoord repliceren de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing de definitieve beslissing is en dat die beslissing niet louter een goedkeuring betreft van het verslag nr. 288, vermits de verwerende partij nog enkele toevoegingen laat notuleren in haar beslissing van 23 april 2009. Om verdere discussie te voorkomen vorderen de verzoekende partijen de uitbreiding van het beroep tot de “goedgekeurde beslissing” van 26 maart 2009. De beslissingen van 26 maart 2009 en 23 april 2009 zijn geen declaratieve beslissingen aangezien ze een wijziging aanbrengen in de rechtspositie van de verzoekende partijen. De vordering is niet laattijdig, daar enerzijds, de bestreden beslissing van 23 april 2009 niet louter een goedkeuringsbeslissing is en

anderzijds, het voorwerp van de vordering is uitgebreid tot de beslissing van 26 maart 2009.

4.3. De verzoekende partijen stellen in hun laatste memorie nog dat het voorwerp van de procedure geen bevestigende beslissing is. Dit blijkt uit het feit dat de zogenaamde beslissing van 26 maart 2009 geen beslissing is in de zin van artikel 14, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het betreft immers een onvolmaakte beslissing om reden dat er een wezenlijk bestanddeel ontbreekt, namelijk de uitdrukkelijke goedkeuring van de raad van beheer. De beslissing van 26 maart 2009 kon dus geen enkele uitwerking of uitvoering hebben. Het is pas bij beslissing van 23 april 2009 dat de noodzakelijke goedkeuring werd verleend. Voor deze goedkeuring kon er hoogstens sprake zijn van een voorbereidende handeling of een voorstel. De beslissing van 23 april 2009 is dus wel degelijk de enige beslissing die voor vernietiging vatbaar is, vermits deze beslissing pas ingevolge de goedkeuring rechtsgevolgen had.

Beoordeling

5.1. Een louter bevestigende beslissing is een beslissing waarvan het voorwerp identiek is aan de eerste beslissing. Dit is het geval wanneer de tweede beslissing dezelfde draagwijdte en gevolgen heeft en niet genomen is op grond van andere motieven of na een nieuw onderzoek ten gronde of na kennisneming van nieuwe gegevens. Een dergelijke beslissing is in regel niet aanvechtbaar voor de Raad van State, aangezien geen nieuwe beslissing genomen wordt maar verwezen wordt naar de reeds bestaande beslissing, hetgeen geen gevolgen in rechte heeft.

5.2. De verzoekende partijen houden voor dat de initieel bestreden beslissing van 23 april 2009 van de raad van beheer van de verwerende partij geen bevestiging is van haar eerdere beslissing van 26 maart 2009, daar nog een aantal toevoegingen werden genotuleerd. Zij geven echter niet aan dat deze toevoegingen de draagwijdte of de motieven van de beslissing van 26 maart 2009 hebben gewijzigd of dat de beslissing van 23 april 2009 werd genomen na een nieuw

onderzoek ten gronde of na kennisneming van nieuwe gegevens. Het gestelde in de beslissing van 23 april 2009 dat “de documenten ter staving van de beslissing van het OCMW in dit verband (...) volledig (worden) overgenomen en (...) integraal deel uit(maken) van het verslag”, dat “in het verslag van de RvB van maart 2009 wordt melding gemaakt van de beslissing van de RvB”, dat “er (niet) wordt (...) vermeld dat de RvB de documenten heeft goedgekeurd” en dat “bij deze (...) de RvB nog eens expliciet de documenten(goedkeurt)”, toont dit alvast niet aan, temeer daar bij de beslissing van 26 maart 2009 van de raad van beheer uitdrukkelijk werd gesteld dat de beslissing van het OCMW, inclusief de motivering ervan, wordt overgenomen.

5.3. Het betoog in de laatste memorie van de verzoekende partijen dat de beslissing van 23 april 2009 de enige beslissing is die voor vernietiging vatbaar is, nu de beslissing pas rechtsgevolgen kon krijgen ingevolge de goedkeuring door de raad van beheer, wat eerst op 23 april 2009 zou zijn geschied, wordt niet bijgetreden, nu de goedkeuring op die datum het verslag nr. 288 van de raad van beheer, alsook, “nog eens expliciet”, de “documenten ter staving van de beslissing van het OCMW” betrof en niet de beslissing van 26 maart 2009 als dusdanig.

5.4. Voorts blijkt uit het verzoekschrift en de neergelegde stukken dat de verzoekende partijen reeds bij de indiening van hun verzoekschrift kennis hadden van de beslissing van 26 maart 2009. Het verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep in de memorie van wederantwoord tot laatstgenoemde beslissing is ingesteld na de beroepstermijn van zestig dagen en is bijgevolg laattijdig.

De excepties zijn gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1050 euro, elk voor een zesde.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 april 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen